

Sectie België – Nederland

6 februari 2017

Bezoek aan Den Haag

**11.00 – 14.00 uur: ontvangst Binnenhof 1A door Nederlandse collega's en
gemeenschappelijke vergadering**

Deelnemers:

A. Leden van de Tweede Kamer

- Karin Straus, voorzitter van de Contactgroep
- Foort van Oosten (VVD)
- Astrid Oosenbrug (PvdA)
- Ingrid de Caluwé (VVD)
- Marc Esmeijer, griffier contactgroep België

B. Belgische delegatie

Wilfried Vandaele (N-VA), voorzitter van de Interparlementaire vriendschaps-groep België-Nederland, Senator, Vlaams parlementslid

Volksvertegenwoordigers

Brecht Vermeulen (N-VA)

Senatoren

- Miranda Van Eetvelde (N-VA), Vlaams parlementslid
- Mevrouw Brigitte Grouwels (CD&V), Vlaams parlementslid
- Mevrouw Katia Segers(sp.a), Vlaams parlementslid
- Hans Vanhevele, commissiesecretaris

C. Diplomatieke vertegenwoordigers

- De h. Hoornaert, ambassadeur van België in Nederland
- De h. Axel Buyse, , Algemeen Afgevaardigde van de Vlaamse Regering in Nederland
- De h. Marc Clairbois, afgevaardigde van de Franstalige Gemeenschap en het Waals Gewest in Nederland

Samenvatting

1. Presentatie samenwerking België-Nederland door Z.E. ambassadeur Hoornaert

De Belgische ambassadeur, de h. Hoornaert benadrukt het belang van de parlementaire diplomatie, zelfs tussen twee buurlanden als Nederland en België.

De Belgisch-Nederlandse samenwerking bestrijkt verschillende gebieden. Heel specifiek vermeldt hij:

- De samenwerking in het kader van de Benelux
- De samenwerking tussen de ministeries van Buitenlandse Zaken:
 - Zeer intens tussen de directeurs Afrika van de Benelux-landen
 - Samenwerking tussen de secretarissen-generaal
 - Samenwerking tussen Nederlandse en Belgische ambassades in het buitenland
 - Aanwezigheid van Belgische diplomaten in Nederlandse ambassade (in Iran bv.) en vice versa
- Nauwe samenwerking op binnenlands vlak: economie, transport,...

- Grensoverschrijdende samenwerking: grensoverschrijdende impactanalyse – niet altijd gemakkelijk
- De gezamenlijke omzetting van Europese richtlijnen

Voor grensoverschrijdende beleidsdomeinen benadrukt de ambassadeur het belang van proactief en preventief optreden (vb reglementering drones).

Wat de samenwerking op het gebied van defensie betreft, en dit zowel in NAVO- als in EU-verband zijn beide landen heel sterk naar elkaar toe gegroeid. Zo bestaat er een gemeenschappelijk Benelux-commando, bestaan er afspraken op het vlak van opleiding, over gezamenlijke militaire missies (Jordanië) en de ratificatie van verdragen.

In het kader van het Benelux-verdrag bestaat er een samenwerking op de controle op de luchtruimte voor de burgerluchtvaart maar is er ook militaire samenwerking. Zo mogen Belgische vliegtuigen boven Nederlands grondgebied opereren en omgekeerd.

Een volgende stap op het vlak van militaire samenwerking is de gezamenlijke aankoop van militair materieel. Dit gebeurt al voor marineschepen. In de eerste plaats zullen de aankoopcycli op elkaar moeten worden afgestemd.

Op dit laatste punt ontstaat een korte gedachtewisseling. De h. Brecht Vermeulen vraagt of de VSA van Trump nog cadeaus moeten geven door een aankoop van de F35. Ook mevr. Grouwels vraagt waarom de aankoop van de F35 zo snel is goedgekeurd door de Nederlandse regering, zonder een beslissing van België af te wachten. Mevr. De Caluwé wijst op het belang van de compensaties die door de Amerikanen werden beloofd voor de FOKKER-fabriek.

De h. van Oosten hoopt dat afspraken over het opereren van militaire toestellen op elkaars gebied ook impliceren dat daar op wordt geoefend. Een van de implicaties van die samenwerking dat militaire toestellen een burgervliegtuig mogen neerschieten wanneer er een terroristische aanslag mee wordt uitgevoerd.

De ambassadeur verzekert dat dergelijke acties zeer goed worden ingeoeffend.

Mevr. Segers vraagt of er geen Europees opbod dreigt te ontstaan op het vlak van defensie-uitgaven onder druk van de regering Trump.

Mevr. De Caluwé wijst er op dat een deel van die uitgaven kan worden ondervangen door specialisatie per land af te spreken.

De h. Vermeulen herinnert er aan dat we de <West-Europese Defensie Unie hebben opgegeven ten nadele van de NAVO. Misschien was dit een politieke verkeerde beslissing gelet op de aangekondigde Amerikaanse beslissing om zich op de Verenigde Staten terug te plooiën. Hij wijst op de angst van de Baltische staten voor dit gewijzigd Amerikaans beleid.

De h. Hoornaert waarschuwt tegen overdreven angstgevoelens. De EU heeft al meer dan 20 militaire missies volbracht. Er bestaat niet zoiets als een NAVO- of EU-optie. Beide opties sluiten elkaar immers niet uit.

2. Presentatie samenwerking Vlaanderen-Nederland door de h. Axel Buyse, algemeen afgevaardigde van de Vlaamse regering in Nederland

De h. Buyse herinnert aan de intense culturele relaties tussen Vlaanderen en Nederland. Deze relatie moet ook in een bredere context worden geplaatst. Het is de uitdrukkelijke wens en ook het beleid van de Vlaamse regering om “zaken te doen” met Nederland. De reden is de gemeenschappelijke cultuur en taal.

De laatste jaren is wordt deze relatie ook sterk bevorderd om rationele reden: een verdere samenwerking er ook een omwille van een welbegrepen wederzijds eigenbelang.

Deze samenwerking kan op heel veel terreinen. Tussen de Vlaamse en de Nederlandse regering bestaat de afspraak om elkaar elke twee jaar te ontmoeten.

Zo werden in november 2016 een aantal afspraken gemaakt over onderwijs. Heel veel Nederlandse kinderen volgen les in Vlaanderen en dat kost al snel enkele honderden miljoenen. Tegelijk is afgesproken dat Vlaamse kinderen toegang krijgen tot Nederlandse scholen in het buitenland. Deze afspraak zet echter kwaad bloed in België.

Een ander voorbeeld van samenwerking, is de beslissingen om de zeehaven van Gent te fusioneren met Zeeland Port (Vlissingen en Terneuzen).

Binnen de twee jaar komt er een nieuwe Vlaams-Nederlandse top.

De samenwerking op cultureel vlak is zeer intens. Er bestaan een aantal instellingen met grote symboolwaarde:

- De Brakke Grond (Amsterdam)
- De Buren (Brussel)
- De Taalunie

Daarnaast is er vrij veel spontaan culturele samenwerking.

De vraag is wel of al die instellingen niet veel nauwer zouden moeten samenwerken.

Tenslotte benadrukt de h. Buyse ook het belang van de standaardtaal (via de Taalunie). Dit is van groot belang voor e taalverwerving van nieuwkomers maar ook voor het standhouden van het Nederlands in Brussel.

De h. Wilfried Vandaele stelt vast dat het enthousiasme voor de Taalunie in Nederland niet echt groot is. Nederland heeft zijn bijdrage aan het budget van de Taalunie met 200 miljoen € verminderd.

De Nederlandse parlementsleden zijn minder vertrouwd met de werking van de Taalunie en minder overtuigd van het nut ervan. Is dat alles niet een beetje overbodig geworden?

Mevr. Segers wijst er op dat als de Taalunie wegvalt Nederland en Vlaanderen snel uit elkaar zullen groeien, in de eerste plaats op taalkundig vlak.

De h. van Oost vraagt wat er zou moeten gebeuren met de Taalunie langs Nederlandse kant.

De h. Vandaele wijst er op dat de gemeenschappelijke taal en cultuur het sterkste bindmiddel, is tussen Vlaanderen en Nederland. Zonder dit bindmiddel zullen zowel Nederland als Vlaanderen op cultureel vlak veel minder uitstraling hebben maar ook minder relevant worden. Los van elkaar worden het kleinere, marginale culturen. Onvermijdelijk leidt dit ook tot verlies van het belang van onze landen op wetenschappelijk en economisch vlak.

Mevr. Grouwels treedt hem hierin bij. Hoewel Brussel officieel tweetalig is, blijkt dat in de praktijk niet evident. Meer dan 50% van de bevolking is van buitenlandse oorsprong. Vandaar het belang van de Taalunie voor

1. De standaardtaal in het onderwijs
2. Het blijven ontwikkelen van het Nederlands als wetenschappelijke taal
3. Het sociale element: ook gewone mensen moeten begrijpen waarover het gaat, het Nederlands moet de taal blijven van de artsen in Vlaanderen

Tot nog toe is het Nederlands een middelgrote taal, gesproken door een 24 miljoen mensen. Zonder de Taalunie groeien onze talen uit elkaar en zullen ze zich niet handhaven.

Mevr. Straus twijfelt men sterk of dit een belangrijk politiek element is. In Nederland leert een vreemdeling gewoon het Standaardnederlands.

De h. van Oost vraagt hoe acceptabel de Belgische collega's het vinden dat aan de universiteiten enkel in het Engels zou worden les gegeven.

De h. Vandaele erkent dat er een aantal goede redenen zijn om cursussen in het Engels te organiseren. Het verhoogt de kansen van onze studneten in het buitenland en het verhoogt de kans voor onze universiteiten om buitenlandse studenten aan te trekken. Maar anderzijds verlies je daardoor belangrijke ontwikkelingen op wetenschappelijk vlak in de eigen taal en creëer je opnieuw een kloof tussen de taal ,die door het volk wordt gesproken en de taal die door een elite wordt gesproken.

3. Toelichting door de h. Clairbois over de samenwerking tussen het Waals Gewest, de Franse Gemeenschap en Nederland.

De culturele samenwerking met Nederland is een belangrijke bron van diversiteit. Muziek en film zijn de twee belangrijkste vormen van samenwerking. Met Nederland is een samenwerkingsakkoord gesloten op het vlak van filmproductie. Ook inzake onderwijs is er samenwerking. Het "Project in Maastricht" voorziet tweetalig onderwijs in het secundair onderwijs. Ook de ontwikkeling van het Nederlands in Wallonië is belangrijk. Taaldiversiteit is belangrijk voor het onderwijs in Wallonië en 250 scholen hebben gekozen voor het aanleren van een tweede taal. 75% heeft gekozen voor het Nederlands als tweede taal (met o.a. immersieklassen).

De h. Vandaele wijst er op dat Vlaanderen en Wallonië op cultureel vlak soms dichter bij elkaar staan dan bvb. bij Nederland of Frankrijk. Het Verdrag van Maastricht biedt de lidstaten trouwens de mogelijkheid hun cultuur of culturen te beschermen en te stimuleren. De Commissie voor het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland stelt vast dat deze Europese Cultuurparagraaf door Vlaanderen en Nederland voor een deel onbenut wordt gelaten,

14.00 uur: rondleiding door de Tweede Kamer

15.30 uur-16.30 uur: drink en einde van het bezoek